

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **P. S.**, bytem, zastoupené JUDr. Miroslavem Pindešem, Ph.D, advokátem se sídlem AK Bučovice, Zámecká 550, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9.12.2010, č.j. 2010/89345-424 **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný má povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení částku 13.136,-Kč k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Miroslava Pindeše, Ph.D, se sídlem advokátní kanceláře Zámecká 550, 685 01 Bučovice, a to do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Ve včas podané žalobě žalobkyně napadala rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí dne 9.12.2010 pod č.j.: Uvedla, že 4.8.2010 jí bylo doručeno rozhodnutí č.j....., dle kterého Úřad práce ve Vyškově jako orgán příslušný k rozhodnutí podle ust. § 30 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v řízení provedeném podle zák.č. 500/2004 Sb., správní řád rozhodl ve věci vyřazení osoby žalobkyně z evidence uchazečů o zaměstnání takto: „*podle ust. § 30 odst. 2 písm. e) a odst. 3 a § 31 písm. e) zákona vyřazuje z evidence uchazečů o zaměstnání paní P. S. z důvodu maření součinnosti s úřadem práce*“.

Proti tomu rozhodnutí podala v zákonné lhůtě žalobkyně odvolání, ve kterém poukazovala na skutečnost, že byla zkrácena na svých právech a s rozhodnutím nesouhlasí a žádala, aby odvolací orgán původní rozhodnutí zrušil. Dále mimo jiné namítala, že správní úřad nepostupoval v souladu se zákonem a vyvodil závěry na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu věci, což mělo za následek nesprávné posouzení věci a nesprávné rozhodnutí. Odvolací orgán jejímu odvolání nevyhověl, odvolání zamítl a původní rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně údajně naplnila kvalifikovaný důvod pro vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání, že kvalifikovaným způsobem zmařila součinnosti s úřadem práce. Za kvalifikovaný důvod odvolací orgán pak považuje nikoliv skutečnost, že žalobkyně měla odmítnout zaměstnání, ale skutečnost, že svým jednáním zmařila nástup do zprostředkovaného zaměstnání. Odvolací orgán, jak uvedl ve svém odůvodnění, se s námitkami neztotožnil a dospěl k závěru, že úřad práce postupoval správně, když rozhodl o vyřazení žalobkyně z evidence. Rozhodnutí obou správních orgánů žalobkyně považuje za neplatné, neboť byly vydány na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu věci a v rozporu se zákonem. Dále má za to, že odvolací orgán nepřezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu a při svém rozhodování postupoval jednostranně jenom na základě zavádějících a presumovaných údajů, které odporují zákonu. Ve svém rozhodovacím procesu nebral v úvahu skutečnosti, že důkazem může být vše, co může přispět ke zjištění skutečného stavu věci, zejména výpovědi a vyjádření účastníků řízení a doložení listinných důkazů. Dle názoru žalobkyně správní orgán, který ve věci rozhodoval, nepostupoval v souladu s právní úpravou, podle níž je povinen zjišťovat skutečný stav věci, opatřit si doklady potřebné pro rozhodnutí a postupovat nestranně. S rozhodnutím žalovaného tedy žalobkyně nesouhlasí a navrhuje jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný s žalobními námitkami žalobkyně nesouhlasila, uvedl, že ze spisové dokumentace úřadu práce vyplývá, že žalobkyně dne 11.11.2008 požádala o zprostředkování zaměstnání a na základě této žádosti byla zařazena do evidence uchazečů o zaměstnání. Současně byla poučena o právech a povinnostech uchazečů o zaměstnání. Dne 21.1.2009 byla opětovně poučena o právech a povinnostech uchazeče o zaměstnání, toto poučení převzala a stvrdila svým podpisem v Záznamech o kontaktu s uchazečem. Dne 7.6.2010 vydal úřad práce žalobkyni doporučenku do vhodného zaměstnání k zaměstnavateli M.F., místem podnikání, na pracoviště M. F. – provozovna Na pracovní místo finanční konzultant v pracovním zařazením odborný pracovník – zprostředkovatel obchodních a finančních transakcí. Dne 8.6.2010 žalobkyně se zaměstnavatelem úřadem práce zprostředkované zaměstnání projednala a byla zařazena do výběrového řízení, které mělo proběhnout do 30.6.2010. Dne 1.7.2010 se žalobkyně dostavila na úřad práce bez vyznačeného výsledku výběrového řízení. V tento den se žalobkyně do Protokolu o ústním jednání vyjádřila, že se zaměstnavatelem komunikovala e-mailem, což telefonicky potvrdil i zaměstnavatel a rovněž uvedl, že žalobkyně po něm chtěla potvrzení výběrového řízení, že na místo není přijata. Žalobkyně dále do protokolu uvedla, že ji u zaměstnavatele bylo sděleno, že preferuje práci na živnostenský list a proto mu sdělila, že o takovou práci nemá zájem. Téhož dne byla úřadu práce doložena i komunikace žalobkyně se zaměstnavatelem ze dne 18.6.2010. Z této komunikace vyplývá, že **žalobkyně** zaslala zaměstnavateli zprávu, **ve které žádala o vyjádření, že jí zaměstnavatel do pracovního**

poměru nevezme. Zaměstnavatel ji odpověděl ve stejný den a uvedl, že jí nemůže napsat, že jí nechce nebo nebere, ale že pokud nemá o práci zájem, může do doručanky napsat, že ona sama nemá zájem. Žalobkyně reagovala ještě téhož dne a uvedla, že na živnostenský list pracovat nebude a chce být zaměstnancem v pracovním poměru. Zaměstnavatel dne 21.6.2010 žalobkyni sdělil, že takovou práci ji nabídnout může, pokud bude vyhovovat podmínkám a zdůraznil, že pracovníky přijímá zejména na hlavní pracovní poměr, živnostenský list je pouze na vyžádání. Stejnou komunikaci doložil i zaměstnavatel a sdělil, že by s žalobkyní přijímací pohovor udělal, ale když mu napsala e-mail ve znění, ať ji napíše, že ji do pracovního poměru nepřijme, neměl již o ni zájem, neboť takové pracovníky, kteří nespolupracují, standardně ani nevyzve na výběrové řízení. Následně zahájil úřad práce správní řízení z moci úřední ve věci vyřazení jmenované z evidence uchazečů o zaměstnání. Oznámení o zahájení správního řízení převzala jmenovaná osobně na úřadu práce dne 2.7.2010 a rovněž se do protokolu o ústním jednání vyjádřila a uvedla shodné skutečnosti jako dne 1.7.2010. Po provedeném správním řízení vydal úřad práce dne 2.8.2010 rozhodnutí, kterým vyřadil žalobkyni z evidence uchazečů o zaměstnání ode dne 18.6.2010 z důvodu maření součinnosti s úřadem práce. Rozhodnutí o vyřazení převzala žalobkyně u provozovatele poštovních služeb dne 4.8.2010. Proti rozhodnutí o vyřazení podal zplnomocněný její zástupce žalobkyně však odvolání, které následně doplnil. Uvedl, že žalobkyně byla rozhodnutím úřadu práce zkrácena na svých právech a má za to, že úřad práce nepostupoval v souladu se zákonem a vyvodil závěry, na základě nesprávně zjištěného stavu věci, což mělo za následek nesprávné posouzení a rozhodnutí. Úřad práce uvěřil podnikateli F., ačkoliv proto nebyly dány žádné důvody. Úřad práce vyhodnotil korespondenci žalobkyně se zaměstnavatelem v její neprospěch, ačkoliv z písemností, které žalobkyně předložila úřadu práce plyne, že to byl právě zaměstnavatel, který si nesplnil svou povinnost a nevydal jí potvrzení o tom, že bylo ukončeno výběrové řízení a že v tomto výběrovém řízení nebyla vybrána. Dále bylo v odvolání uvedeno, že když se žalobkyně dostavila dne 8.6.2010 k zaměstnavateli, byl ji nabídnut pracovní úvazek, ovšem ne na základě pracovní smlouvy, ale pouze v případě, že si zařídí živnostenský list, což odmítla. Požádala zaměstnavatele o vystavení potvrzení. Úřad práce nesprávně vyvodil závěr, že z doložené dokumentace vyplývá, že ji zaměstnavatel zařadil do výběrového řízení, není tam zmínka, kdy se měla k tomuto dostavit a ani slovo o tom, jak dopadla. Úřad práce nepostupoval v souladu se zásadou materiální pravdy a porušil zásadu volného hodnocení důkazů. Za nelogické rovněž považuje tvrzení úřadu práce uvedené v odůvodnění rozhodnutí, že dne 18.6.2010 sdělila žalobkyně zaměstnavateli, že je poslána z úřadu práce ohledně pracovního místa a že by potřebovala úřadu práce předložit potvrzení o tom, že ji zaměstnavatel do zaměstnání nepřijme, a to zejména z důvodu, že u zaměstnavatele byla již dne 8.6.2010 a nepožadovala negativní vyjádření. Z korespondence vyplývá, že zaměstnání na živnostenský list odmítla a požadovala sdělení podmínek, za kterých by mohla vykonávat práci v pracovním poměru. Úřad práce si neověřil, zda existuje zápis o průběhu výběrového řízení a nezabýval se okolnostmi, z jakého důvodu zaměstnavatel nepotvrdil doporučenku po uplynutí výběrového řízení. Z korespondence mezi žalobkyní a zaměstnavatelem neplyne skutečnost, že byla zařazena do výběrového řízení, není tam zmínka, kdy se má k výběrovému řízení dostavit a ani jak ve výběrovém řízení dopadla. Úřad práce tak postupoval v rozporu s ust. § 2 odst. 2 a 3, § 3, § 7 a § 50 odst. 3 správního řádu. V nejasnostech se měl úřad práce obrátit na OSSZ, zda zaměstnavatel má nebo někdy měl pracovníka zaměstnaného na základě pracovní smlouvy. Dále bylo v odvolání namítáno, že úřad práce se nevypořádal

s problematikou ust. 30 a § 31 zákoníku práce, kdy je jednou z povinností zaměstnavatele seznámit fyzickou osobu s právy a povinnostmi, které by pro ni z pracovní smlouvy plynuly. Kdyby zaměstnavatel měl zájem, aby pro něj žalobkyně pracovala, poskytl by ji písemné informace o pracovních podmínkách, odměně či dovolené. Přestože zaměstnavatel žalobkyně na e-mail ohledně pracovních podmínek nedopověděl a porušil tak zákonem stanovenou povinnost, uvěřil úřad práce zaměstnavateli. Nepravdivé je i tvrzení úřadu práce, že neposkytl patřičnou součinnost při zprostředkování zaměstnání a že porušila povinnosti řídit se pokyny. Není si vědoma, že by porušila svoje povinnosti. Nesouhlasí i s názorem, že bez vážného důvodu zmařila možnost okamžitého zaměstnání. Na závěr bylo v odvolání uvedeno, že jednání zaměstnavatele bylo v rozporu se zákoníkem práce a s dobrými mravy, jak vyplývá z písemných projevů, které jsou nejasné, nesrozumitelné, zavádějící a uchazeče o práci udržují v nejistotě.

Žalovaný postupoval, jak uvedl dle ust. § 89 správního řádu tak, že zkoumal soulad odvolání napadeného rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo s právními předpisy, a to v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Podle ust. § 30 odst. 2 písm. e) zákona o zaměstnanosti, úřad práce vyřadí uchazeče o zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání, jestliže uchazeč o zaměstnání bez vážných důvodů maří součinnost s úřadem práce. Za maření součinnosti s úřadem práce se podle ust. § 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti považuje, jestliže uchazeč o zaměstnání jiným jednáním zmaří zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání. Podle ust. § 30 odst. 3 zákona o zaměstnanosti se vyřazení uchazeče o Zaměstnání z evidence uchazečů o zaměstnání provede dnem, kdy nastala skutečnost uvedená v ust. § 30 odst. 1 a 2 zákona o zaměstnanosti.

Skutečnosti, které žalobkyně namítala ve svém odvolání, nemohl žalovaný akceptovat. Uchazeč o zaměstnání podáním žádosti o zprostředkování zaměstnání získává nejen práva, ale dobrovolně na sebe bere i povinnosti, kromě jiného i povinnost součinnosti s úřadem práce. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, úřadu práce bylo nahlášeno volné pracovní místo ve společnosti M.F., M. F. – provozovna Žalobkyni byla dne 7.6.2010 vystavena doporučenka k tomuto zaměstnavateli. Dne 8.6.2010 projednala toto pracovní místo a byla zařazena do výběrového řízení, které mělo proběhnout do 30.6. **Dne 18.6.2010 kontaktovala žalobkyni zaměstnavatele prostřednictvím veřejné datové sítě a požadovala, aby jí zaměstnavatel vydal potvrzení, že ji do zaměstnání nepřijme. Svým požadavkem žalobkyně u zaměstnavatele vzbudila dojem, že o nabízené pracovní místo nemá zájem, a to zapříčinilo, že zaměstnavatel ztratil zájem příjmou, kdy do předmětného zaměstnání, tedy žalobkyně svým jednáním zmařila zprostředkování zaměstnání, čímž tedy mařila součinnosti s úřadem práce.**

Žalovaný považoval tvrzení žalobkyně uvedené v odvolání, že zaměstnání neodmítla, za pravdivé, žalobkyně ale svým jednáním zmařila zprostředkování zaměstnání a rovněž případný nástup do tohoto úřadem zprostředkovaného vhodného zaměstnání ve smyslu ust. § 20 zákona o zaměstnanosti a právě z tohoto důvodu byla z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím úřadu práce vyřazena. Žalobkyně ve svém odvolání uvedla, že dne 8.6.2010 zaměstnání odmítla, když ji zaměstnavatele nabídl zaměstnání na základě živnostenského

listu. Z předložené doporučenky však vyplynulo, že zaměstnavatel dne 8.6.2010 žalobkyni do doporučenky vyznačil, že je zařazena do výběrového řízení. Pokud by tedy žalobkyně v tento den zaměstnavateli sdělila, že takovou práci odmítá, jistě by ji to zaměstnavatel do doporučenky zapsal a nezařazoval by ji do výběrového řízení, které mělo teprve proběhnout.

Námitkami uvedenými v odvolání, a to že nebyl zjištěn skutkový stav, o němž by nebylo důvodných pochybností (ust. § 3 ve spojení s ust. § 2 odst. 2 a 3 správního řádu), že byla porušena zásada volného hodnocení důkazů a nedodržena zásada nestrannosti (ust. § 7 správního řádu) a že nebyly zjištěny všechny důležité okolnosti pro ochranu veřejného zájmu (ust. § 50 odst. 3 správního řádu), se žalovaný v průběhu odvolacího řízení neztotožnil a po podrobném přezkoumání spisové materie dospěl k závěru, že úřad práce rozhodoval v souladu s principy a zásadami správního řádu a správního řízení a vydal rozhodnutí za stavu, o němž nebylo důvodných pochybností. Z e-mailové korespondence, kterou žalobkyně předložila úřadu práce a ze stejné korespondence doložené zaměstnavatelem, jednoznačně vyplývá, že **dne 18.6.2010 požadovala žalobkyně po zaměstnavateli vydání potvrzení o tom, že jí do zaměstnání nepřijme, tj. ještě před výběrovým řízením požadovala po zaměstnavateli vyjádření, které v té době nemohlo být pravdivé.** Tento požadavek způsobil ztrátu zájmu zaměstnavatele přijmout žalobkyni do zaměstnání, reps. pokračovat ve výběrovém řízení.

K námitce týkající se hodnocení jednání zaměstnavatele, které bylo podle žalobkyně v rozporu s ust. §§ 30 a 31 zákoníku práce, žalovaný uvedl, že není oprávněn hodnotit, zda byly naplněny tyto ustanovení zákoníku práce, avšak je názoru, že povinnost poskytovat informace o pracovních podmínkách, odměně, či dovolené, je zaměstnavatel povinen až před uzavřením pracovní smlouvy, tedy po skončení výběrového řízení, a to pouze vůči uchazeči, který výběrové řízení absolvoval a uspěl v něm. Jednání žalobkyně bylo jednáním, kterým došlo ke zmaření zprostředkování zaměstnání a výběrové řízení s ní tedy nebylo ukončeno. Zaměstnavatel se dle názoru žalovaného vyjadřoval k předmětné věci jasně a srozumitelně a je z nich jednoznačně zřejmý závěr, že zaměstnavatel nemohl žalobkyni vydat požadované potvrzení, že jí do zaměstnání nepřijme, jelikož ještě neproběhlo výběrové řízení. Žalovaný odvoláním napadené rozhodnutí shledal jako správné a proto jej dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Ve vyjádření k žalobě v oddíle nazvaném „námitky žaloby“ uvedl, že žalobkyně ve své žalobě rekapituluje výsledek správního řízení před správním orgánem I. st. a rovněž výsledek správního řízení odvolacího. Žalobkyně v žalobě neuvedla žádné nové skutečnosti, než jaké uvedla ve svém odvolání a se kterými se ji žalovaný vypořádal v rozhodnutí o odvolání. Žalovaný v této věci se plně ztotožňuje se svým rozhodnutím, na něž odkázal a uvedl, že skutkový stav byl náležitě zjištěn, žalovaný i správní orgán I. stupně postupovaly v souladu s platnou právní úpravou. Dále uvedeno, že žalobkyně v průběhu správního řízení před orgánem I. st. i následně v odvolání uvedla, že odmítla práci na živnostenský list. Žalobkyně projednávala se zaměstnavatelem zaměstnání již 8.6.2010, pokud by podmínkou práce u tohoto zaměstnavatele bylo vyřízení živnostenského listu a žalobkyně by o takovou práci nestála, jistě by ji zaměstnavatel nezařadil do výběrového řízení, které mělo proběhnout,

ale závěr projednání předmětné doporučenky, že žalobkyně není do zaměstnání přijata, by byl vyznačen na doporučení již dne 8.6. Pokud by žalobkyně se zápisem v doporučení nesouhlasila, projevila by svůj nesouhlas u zaměstnavatele již dne 8.6.2010. Pokud by žalobkyně v komunikaci se zaměstnavatelem prokázala skutečný zájem pro zaměstnavatele pracovat a následně by splňovala požadavky, které by jí byly předestřeny v průběhu výběrového řízení, byla by zaměstnavatelem do zaměstnání přijata. Správní orgán I. st. i žalovaný naplnily ust. § 3 správního řádu. Žalobkyně v e-mailové korespondenci ze dne 18.6.2010 podsouvá zaměstnavateli vůli, kterou nemá tzn. že jí má zaměstnavatel vydat potvrzení o tom, že ji nepřijímá.

Žalovaný dále uvedl, že NSS ve svém rozsudku č.j. 6Ads 3/2006 – 71 ze dne 25.10.2006 judikoval, že **pokud úřad práce nalezl pro uchazeče o zaměstnání vhodné příležitosti ke zprostředkování zaměstnání, bylo povinností uchazeče o zaměstnání přistupovat k vykonání potřebných úkonů z jeho strany s potřebnou vážností a odpovědností. Bez tohoto přístupu k úspěšnému zprostředkování případného nového zaměstnání nemohlo dojít.**

Žalovaný je názoru, že pokud by žalobkyně vystupovala u zaměstnavatele tak, že by projevila evidentní zájem o zprostředkovanou práci a splňovala by požadovaná kritéria, byla by jistě do zaměstnání přijata. Z judikatury NSS (č.j. 3Ads 33/2011 – 92 ze dne 7.4.2011) rovněž plyne, že **zaměstnavatel si při více uchazečích jistě vybere takového, který do zaměstnání nastoupit chce a negativní a destruktivní přístup žalobkyně k zaměstnavateli a zprostředkovanému zaměstnání je mařením součinnosti s úřadem práce a mařením nástupu do zprostředkovaného vhodného zaměstnání.** Vyjádření žalobkyně v průběhu e-mailové komunikace se zaměstnavatelem dne 18.6.2010 nepochybně mohlo a rovněž u potencionálního zaměstnavatele vyvolalo nezájem o přijetí žalobkyně do zaměstnání, když tato jiným jednáním zmařila zprostředkování zaměstnání ve smyslu ust. § 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti.

Je nutné zdůraznit, že z vedením v evidenci uchazečů o zaměstnání nejsou spojena pouze práva, ale i řada povinností, které jsou uchazeči o zaměstnání povinni splnit. Je však třeba respektovat, že zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání není pouze formální záležitostí, ale jejím primárním účelem je zprostředkování zaměstnání a umožnit mu opětovně se zařadit do pracovního procesu na trhu práce. Snaha o získání zprostředkovaného zaměstnání tak vyjadřuje smysl a účel zákona o zaměstnanosti, neboť může vést k tomu, že uchazeč o zaměstnání získá zaměstnání, a tím naplní účel, pro který je v evidenci uchazečů o zaměstnání veden. **Potřebnou součinnost je potřeba chápat jako spolupráci s úřadem práce, ochotu k této spolupráci i k dalším úkonům směřujícím ke zprostředkování zaměstnání, což znamená, že se uchazeč o zaměstnání musí o zprostředkované zaměstnání skutečně aktivně ucházet, a to již v průběhu celé komunikace se zaměstnavatelem, která je předpokladem a východiskem pro nástup do zaměstnání.** Žalobkyně, jak je již výše uvedeno, svým požadavkem ze dne 18.6.2010, že žádala po zaměstnavateli vydání potvrzení, že jí do zprostředkovaného zaměstnání nepřijme, vzbudila v zaměstnavateli dojem, že o zaměstnání zájem nemá, a tudíž jiným jednáním

zmařila zprostředkování a nástup do úřadu práce zprostředkovaného vhodného zaměstnání.

Žalovaný je tedy přesvědčen, že žalobkyně naplnila skutkovou podstatu maření součinnosti s úřadem práce, protože jiným jednáním zmařila zprostředkování vhodného zaměstnání.

Krajský soud v Brně ve věci nařídil jednání na dne 2.10.2013.

U tohoto jednání k věci žalobkyně uvedla, že 8.6.2010 se skutečně dostavila z doporučenkou do firmy Broker Consulting. V kanceláři firmy seděli dva muži, zda jeden z nich byl pan F., neví. Řekla jim, že byla poslána z úřadu práce a že od nich na doklad potřebuje razítko. Hodně se tomu divili, razítko ji na doklad však dali. Když s nimi hovořila o práci v uvedené firmě, řekli ji pouze to, že by si musela zřídit živnostenský list a o žádných jiných pracovních podmínkách, ani o výši odměny za práci, s ní nehovořili. Žalobkyně jim řekla, že si to nechá projít hlavou. Bylo ji však divné, že ji úřad práce posílá na pracovní místo, kde by nemohla mít klasický pracovní poměr. Když si celou věc nechala projít hlavou, dospěla k závěru, že v žádném případě nemůže a nechce pracovat na živnostenský list. Na jeho vyřízení v té době neměla ani finanční prostředky. Dne 8.6. to bylo jediné osobní jednání s firmou, kam ji úřad práce poslal, toto však trvalo velmi krátkou dobu a žalobkyně se z něho skutečně nedozvěděla nic o pracovních podmínkách, pouze to, že by musela mít živnostenský list. 15.6.2010 se žalobkyně dostavila, jak uvedla, na úřad práce a předložila tam potvrzení zaměstnavatele o tom, že je zařazena do výběrového řízení, tedy potvrzení z 8.6. Nevěděla, jak to „chodí“, domnívala se, že pan F. sám sdělí úřadu práce, že ji nabídl zaměstnání pouze na živnostenský list. Uváděla, že pokud by ji pan F. nabídl práci na normální pracovní smlouvu, neměla by důvod s ním korespondovat e-mailem v tom smyslu, že o práci na živnostenský list nemá zájem. Navíc se žalobkyně pana F. e-mailem dotazovala i na to, jaké by byly pracovní podmínky a v tomto směru ji pan F. vůbec neodpověděl a ani osobně s ní v tomto smyslu nejednal. Nikdy se od něho tedy nedozvěděla např., jaká by byla pro žalobkyni pracovní doba, jakou by měla odměnu za práci atd.

Zástupkyně žalovaného k věci uvedla, že 15.6.2010 se skutečně žalobkyně dostavila na úřad práce a předložila potvrzení datované 8.6, z něhož vyplynulo, že byla zařazena do výběrového řízení. Nic nenamítala v tom smyslu, že by s možným zaměstnavatelem měla nějaké pracovní problémy zejména v tom smyslu, že by jí chtěl zaměstnat pouze na živnostenský list. Pokud by toto její tvrzení bylo pravdivé, určitě by o tom na úřadu práce hovořila. Požadavek na volná místa na úřadu práce vznesl pan F. a úřad práce by nikoho neposílal k zaměstnavateli, který by s ním nechtěl uzavřít klasický pracovní poměr a vyžadoval živnostenský list.

U tohoto jednání po shlédnutí originálu doručky ze 7.6.2010 právní zástupce žalobkyně uvedl, že je zřejmé, že M. F. požadoval na úřadu práce pracovníka pro pracovní

zařazení, a to zprostředkovatel obchodních a finančních transakcí, jak je přímo v doručence uvedeno. Takováto pracovní místa dle zástupce žalobkyně jsou však vykonávána pouze na živnostenský list. K Záznamu o kontaktu s uchazečem z 15.6.2010 je zřejmé, že skutečně tohoto dne se na úřad práce žalobkyně dostavila a dále z tohoto Záznamu vyplývá, že byla zařazena do výběrového řízení, které má proběhnout do 30.6. V Záznamu dále uvedeno, že vhodné místo úřad práce v databázi nemá a že žalobkyně si zatím nebude zřizovat doklad pro samostatnou výdělečnou činnost.

K tomu zástupkyně žalovaného uvedla, že když nahlíží do Záznamu o kontaktu s uchazečem, je zřejmé, že od 26.4.2010 žalobkyně uvažovala o zřízení živnostenského listu, a vyplývá to i z pozdějších záznamů např. z června 2010. Proto je dle názoru žalobkyně žalovaného v záznamu z 15.6. poznámka o tom, že žalobkyně si živnostenský list zatím zřizovat nebude. Pokud by skutečně žalobkyně přišla na úřad s tím, že pan F. ji nabízí zaměstnání pouze na živnostenský list, žalobkyně by nebyla vyřazena z evidence úřadu práce, neboť tento má povinnost uchazečům nabízet vhodná zaměstnání a v takovém případě by se o vhodné zaměstnání nejednalo.

K tomu žalobkyně uvedla, že je pravdou, že v určitém období na úřadu práce uvedla, že by si zřídila i živnostenský list, protože pracovat chtěla a její tehdejší přítel ji sliboval, že ji s tímto vypomůže. Poté se s ním však rozešla a sama věděla, že chce jít pracovat pouze v klasickém pracovněprávním poměru a proto na úřadu práce uvedla, že živnostenský list si zřizovat nebude.

Právní zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně se dostavila sice na úřad práce 15.6 s tím, že byla zařazena do výběrového řízení, které se má konat do 30.6. K výběrovému řízení však nebyla nikdy pozvána. Pokud pak jde o e-mailovou korespondenci pana F. s úřadem práce, a to již po ukončeném výběrovém řízení, tedy po 30.6, tento e-mail je divného znění, když pan F. píše něco v tom smyslu, že „za takových okolností by nebyli kamarádi“. Zástupkyně žalovaného pak uvedla, že z podkladů, které se nachází ve spisu úřadu práce nevyplývá, že by příslušná pracovnice úřadu práce, která měla na starosti věc žalobkyně, o celé věci osobně hovořila s panem F.. Žalovaný má za to, že podstatné skutečnosti vyplývají právě z e-mailové korespondence. Dle jejich názoru pan F. ztratil o práci s žalobkyní zájem po jejím e-mailu z 18.6.2010. Z tohoto e-mailu totiž vyplývá, že to byla žalobkyně, kdo neměl o práci u pana F. zájem. Nevyplývá z této korespondence, že by pan F. žalobkyni nabízel práci pouze na živnostenský list.

K uvedené korespondenci zástupce žalobkyně uvedl, že žalobkyně 18.6.2010 ve 12:56 hod píše panu F., že by potřebovala jeho vyjádření, že ji do pracovního poměru nevezme, a to dle názoru zástupce pod vlivem toho, že pan F. po ni požadoval práci na živnostenský list. Bezprostředně poté, téhož dne ve 13:25 hod odepisuje pan F. žalobkyni, že ji nemůže napsat, že ji nechce nebo nebere, a pokud nemá ona sama zájem o práci, ať napíše, že nemá zájem. Na tento e-mail reaguje opět hned téhož dne v 16:55 hod žalobkyně, kdy panu F. sdělila, že o tom přemýšlela, nepůjde ale na živnostenský list a chtěla by normální zaměstnání a ptala se

pana F. jestli ji to může nabídnout a za jakých podmínek. Pan F. však žalobkyni odpovídá až 21.6 v 8:45 hod, a to tak, že jí to nabídnout může, jestli vyhovuje podmínkám, ale přijímá pracovníky na hlavní pracovní poměr, živnostenský list jen na vyžádání. Od té doby pak již žádná korespondence ze strany pana F. nebyla, tedy žádná odpověď, a to až do 1.7, kdy tento píše úřadu práce. Pan F. žalobkyni mezi tím nezaslal žádnou odpověď v tom smyslu, co by ji mohl nabídnout v pracovním poměru a za jakých podmínek.

K tomu zástupkyně žalovaného uvedla, že dle jejího názoru pan F. s žalobkyní již nekomunikoval proto, že o její práci ztratil zájem po jejím prvním e-mailu a proto ji už ani nezval do výběrového řízení.

2.8.2010 vydal Úřad práce ve Vyškově rozhodnutí, kdy rozhodl dle ust. § 30 odst. 2 písm. e) a odst. 3 a § 31 písm. e) zákona o vyřazení žalobkyně z evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž z odůvodnění rozhodnutí vyplynulo, že dospěl k závěru, že žalobkyně zmařila možnost okamžitého uplatnění na trhu práce a proto to nedoložila žádný vážný důvod. Z odůvodnění pak vyplývá, že skutkový stav byl zjištěn z e-mailové korespondence, která je založena ve správním spise.

Pokud pak jde o rozhodnutí žalovaného, které je předmětem soudního přezkumu, toto rozhodnutí odvolání žalobce zamítlo a prvostupňové správní rozhodnutí potvrdilo. Žalovaný měl za to, že správní orgán I. stupně z e-mailové korespondence, která je součástí správního spisu, náležitě zjistil skutkový stav, věc také správně právně zhodnotil.

Ze správního spisu byly zjištěny z namítané korespondence, která pak byla u jednání soudu vysvětlována oběma stranami, zjištěny skutečnosti, které pak soud právně zhodnotil.

11.11.2008 žalobkyně podala žádost u zprostředkování zaměstnání u úřadu práce, kdy byly zařazena do jeho evidence.

Ve spise se pak nachází Záznam o kontaktu s uchazečem, z něhož vyplývají návštěvy žalobkyně na úřadu práce a záznamy ze sdělení o této návštěvě, kde v záznamu z 24.4.2010 je mimo jiné uvedeno, od 1.6.2010 pravděpodobně SVČ. Tato skutečnost je stejně uvedena i v zápise 26.5, a to, že od 1.6.2010 pravděpodobně SVČ. Další záznam je ze 7.6.2010 a poté stanoven termín dalšího jednání 15.6.2010 v 9:45 hod. Tohoto dne, jak ze Záznamu o kontaktu vyplývá, se žalobkyně na úřadu práce dostavila a v Záznamu uvedeno, že žalobkyně předložila doklad o tom, že výběrové řízení proběhne do 30.6.2010, uvedeno také, že vhodné zaměstnání v evidenci úřadu zatím není, podepsáno pracovníci úřadu práce i žalobkyní. V záznamu rovněž uvedeno, že SVČ si zatím žalobkyně nebude vyřizovat.

Ve spise se pak nachází doporučenka vystavena Úřadem práce ve Vyškově 7.6.2010 k doporučení přijetí uchazečku P. S. o zaměstnání, v němž uvedeno, že jmenovaná projedná doporučené zaměstnání ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne převzetí této doporučenky, přičemž doporučen jí byl zaměstnavatel M. F. s pracovním zařazením 343 Odborní pracovníci – zprostředkovatelé obchodní a finančních transakcí. V kolonce Oznámení o přijetí pracovníka je uvedeno, že jmenovaná je zařazena do výběrového řízení do 30.6.2010 pod tímto oznámením je uvedeno datum 8.6.2010 a razítko Broker & Consulting M. F. – nezávislý finanční konzultant a pod tímto razítkem podpis (je nečitelné, soud neví o čí podpis se jedná).

Pokud pak jde o rozhodnutí úřadu práce i žalovaného, opírá se především o e-mailovou korespondenci mezi žalobkyní a M. F.

Uvedená korespondence je založena ve správním spise a vyplývá z ní následující:

18.6.2010 ve 12:56 hod psala P. S. M.F. následující:

„Dobrý den, nevím jestli si na mě vzpomínáte, byla jsem k vám poslána z úřadu práce ohledně pracovního místa, potřebovala bych vyjádření, že mě do pracovního poměru nevezmete, potřebuji to předložit úřadu. Děkuji P. S.“.

Téhož dne ve 13:25 hod odpovídá M. F. žalobkyni:

„Dobrý den, vážená paní S., nemůžu vám to napsat, že vás nechci a nebo neberu. Pokud máte zájem o práci, napište tam, že vy sama nemáte zájem. Děkuji za pochopení M. F.“.

Stejného dne 18.6 v 16:55 píše P. S. M. F.:

„Přemýšlela jsem o tom, ale já na živnostenský list nepůjdu, chtěla bych být jako normální zaměstnanec. Můžete mi nabídnout tohle??? Pokud ano, tak za jakých podmínek?? Děkuji S.“

21.6.2010 v 8:45 hod píše e-mailovou poštou M.F. P. S.

„Samozřejmě, že vám to mohu nabídnout, jde o to, jestli vyhovujete podmínkám, ale přijímáme pracovníky hlavně na hlavní pracovní poměr, živ. list je jen na vyžádání“.

Téhož dne, 21.6 ve 13:45 hod píše P.S. M. F.

„Dobrý den, potřebuji jen vaše vyjádření do 30.6.2010, a to na e-mail. Děkuji S.“

1.7.2010 píše e-mailovou poštou P. Š., pracovnice úřadu práce M.F.

„Dobrý den, na základě našeho telefonického kontaktu vás žádám o přeposlání e-mailové korespondence s paní P. S., popřípadě o písemné vyjádření průběhu celého jednání. Za brzké vyřízení velmi děkuji P. Š., zprostředkovatelka“

Téhož dne 1.7 ve 13:14 hod píše paní Š. M. F.

„Vážená paní Š., tohle mi „vyhrabala“ sekretářka v PC koši, více bohužel nemám, rád bych s paní S. udělal přijímací řízení, ale pokud mi napsala e-mail ve znění, ať ji napíšu, že ji neberu, tak to bohužel asi kamarádi nebudeme, je mi to líto, ale pracovníci, kteří nemají zájem standardně spolupracovat, tak je ani nepozvu na přijímací řízení. Věřím, že chápete mé obavy, co se týká pracovního nasazení a zodpovědnosti s prací v managementu. Prosím vás o zpětnou odpověď, jestli je chyba na mé straně jako zaměstnavatele! Budu se samozřejmě odpovídat jak vám, tak i paní S.. Děkuji za pochopení a jsem s pozdravem M.F. – manager Broker Consulting a.s.

p.s. HPP stále volná: děkuji.

Podle § 30 odst. 2 písem. e) zákona č. 435/2004 Sb., ve znění platném do 31.12.2010, uchazeče o zaměstnání úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu maří součinnost s úřadem práce (§ 31).

Podle § 31 písm. e) uchazeč o zaměstnání maří součinnost s úřadem práce, jestliže jiným jednáním zmaří zprostředkování zaměstnání nebo nástup do zaměstnání (jiným jednáním, než je uvedeno v písm. a) až d).

Žalovaný i úřad práce měly za to, že žalobkyně zmařila zprostředkování zaměstnání firmy M. F. tím, že ač tento zaměstnavatel 8.6.2010 potvrdil při její osobní návštěvě, že bude pozvána na výběrové řízení do 30.6, již 18.6 projevila nezájem u zaměstnání v uvedené firmě, neboť požadovala po M. F. vyjádření pro úřad práce, že ji do pracovního poměru nevezme.

Úřad práce i žalovaný měly z tohoto přípisu jednoznačný dojem, že žalobkyně o práci u uvedeného zaměstnavatele nemá zájem a takového dojmu nabyl dle nich i M. F., neboť

žalobkyni již na žádné výběrové řízení nepozval. Dle úřadu práce i žalovaného sdělením prostřednictvím e-mailu 18.6 dala jednoznačně najevo, že u práci ve firmě M. F. zájem nemá.

Žalobkyně tuto skutečnost zcela jednoznačně popírala, a své podání e-mailem 18.6.2010 zdůvodňovala tím, že 8.6.2010, když se dostavila do uvedené firmy s doporučenkou, jednali s ní dva zaměstnanci firmy, jejíž jména nezná a zcela jednoznačně ji sdělili, že práce zprostředkovatele obchodních a finančních transakcí je prací na živnostenský list.

Žalobkyně sdělila, že o práci na živnostenský list neměla zájem a toto 15.6.2010, když byla pozvána na tento den na úřad práce, sdělila své zprostředkovatelce a bylo to zaznamenáno také do Záznamu o kontaktu s uchazečem.

Uvedla, že pokud by obecně neměla o práci v uvedené firmě zájem, neuváděla by na úřadu práce tu skutečnost, že nemá zájem o práci na živnostenský list.

Pokud by vůbec o práci v uvedené firmě neměla zájem, nekontaktovala by se na pana F. 18.6.2010, kdy mu sdělovala, že na živnostenský list nepůjde pracovat, chtěla by pracovat v normálním zaměstnaneckém poměru a ptala se pana F., zda jí může takovou práci na pracovní smlouvu nabídnout a za jakých podmínek.

Žaloba žalobkyně je důvodná.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že prvostupňový správní orgán, tj. úřad práce i žalovaný rozhodovaly na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu, tedy nepostupovaly v souladu s ust. § 3 správního řádu, dle něhož nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Soud zhodnotila korespondenci mezi žalobkyní a M. F., založenou ve správním spisu, Záznam o kontaktu s uchazečem a doporučenky ze 7.6.2010 a oznámení o přijetí pracovníka z 8.6.2010.

Po zhodnocení těchto podkladů dospěl soud k závěru, že z nich nevyplývá ten závěr, který učinily oba správní orgány, a to, že byl žalobkyně svým jednáním zmařila zprostředkování zaměstnání u firmy Broker & Consulting, M. F. – nezávislý finanční konzultant tím, že by M. F. 18.6.2010 sdělila, že po něm žádá, aby ji potvrdil, že je do pracovního poměru nevezme.

Z veškeré korespondence, která je ve spise založena a byla citována, však nic takového nevyplývá. Soud se ztotožňuje se stanoviskem žalobkyně, že nic takového, tedy že by u M. F. pracovat nechtěla, z korespondence nevyplývá. Vyplývá z ní, že nechtěla nechtěla pouze u něho pracovat na živnostenský list, chtěla být zaměstnána v klasickém pracovním poměru, neboť živnostenský list ani neměla vyřízený a neměla o jeho vyřízení ani zájem. To, že u jmenovaného chtěla pracovat, ale na základě pracovní smlouvy, vyplývá z jejího dotazu z 18.6 v 16:55 hod, kdy po M. F. žádala, jestli ji místo na pracovní smlouvu může nabídnout a za jakých podmínek.

V tomto duchu M. F. žalobkyni nikdy neodpověděl, na žádný slibovaný pohovor do 30.6.2010 ji nepozval a vůbec ji nesdělil, za jakých podmínek by u něho mohla pracovala, pokud by výběrovým řízením prošla.

Toto je však v rozporu s ust. § 31 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, dle něhož před uzavřením pracovní smlouvy je zaměstnavatel povinen seznámit fyzickou osobu s právy a povinnostmi, které by pro ni z pracovní smlouvy, případě ze jmenování na pracovní místo vyplynuly a s pracovními podmínkami a podmínkami odměňování, za níž má práci konat a povinnostmi, které vyplývají ze zvláštního právního předpisu vztahující se k práci, která má být předmětem pracovního poměru.

Je zcela nelogické, aby seznámil s pracovními podmínkami a podmínkami odměňování zaměstnavatel fyzickou osobu až poté, kdy bude vybrána ve výběrovém řízení, neboť samozřejmě by mohlo stát, že pokud zaměstnavatel sdělí pracovní podmínky a podmínky odměňování a pracovníkovi z různých „důvodů“ tyto pracovní podmínky nebo podmínky odměňování nebudou vyhovovat, aby se vůbec zúčastňoval výběrového řízení. To by pak samozřejmě postrádalo jakýkoliv smysl.

Soud tedy vyhodnotil, že má za to, že z obsahu založené e-mailové korespondence ale i ze Záznamu o kontaktu s uchazečem nevyplývá, že by žalobkyně neměla zájem o práci ve firmě M. F., pouze od počátku, a to od 8.6, kdy jí bylo sděleno, že je práce na živnostenský list, neměla zájem pracovat jako OSVČ ale pouze jako zaměstnanec v klasickém pracovním poměru.

Pokud pak jde o úřad práce, jeho zástupkyně u jednání uvedla, že práci na živnostenský list by úřad práci žalobkyni ani nenabízel, má povinnost ji nabídnout vhodnou práci, tj. práci, která by byla na základě uzavřené pracovní smlouvy.

Soud pak uvádí, že úřad práce i žalovaný vyšly pouze z několika málo korespondence mezi žalobkyní a M. F.. Poté kdy bylo zahájeno správní řízení, před vydáním rozhodnutím se k věci podrobněji vůbec žalobkyně nevyjádřila a pokud jde o M. F., ten k jednání před správní orgán předvolán nebyl vůbec, aby vysvětlil, proč s ním žalobkyně vedla korespondenci v tom

smyslu, že na živnostenský list pracovat nemůže, že vůbec jasné a srozumitelně neodpověděl na její e-mail z 18.6.2010 tedy nesdělil jaké místo by jí mohl, nabídnout na pracovní smlouvu a za jakých podmínek. K tomu se M. F. ve svém dalším přípisu e-mailem vůbec nevyjádřil.

Z provedených důkazů založených ve správním spise dle soudu není zatím vůbec najisto postaveno, že by žalobkyně odmítala práci ve firmě u M. F., tak jak k tomu dospěl úřad práce i žalovaný.

Podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) je-li žaloba důvodná, zruší soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení.

Podle § 78 odst. 4 zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.

Podle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

Soud ve zrušujícím rozsudku zavazuje žalovaného pokud setrvá na svém stanovisku, aby ve věci bylo doplněno dokazování správním orgánem v tom smyslu, že bude znovu podrobně k věci vyslechnuta žalobkyně, ale i M.F., a to s ohledem na korespondenci mezi nimi, neboť dosud z provedených důkazů nelze dospět k závěru, že by žalobkyně svým jednáním a chováním zmařila zprostředkování zaměstnání (§ 31 písm. e) zákona o zaměstnanosti ve znění účinném do 31.12.2010). Teprve po takto doplněném dokazování bude moci být ve věci vydáno nové rozhodnutí a bude přitom zhodnocena a řádně rozebrána i e – mailová korespondence. Pokud by žalovaný dospěl k opačnému závěru, pak je třeba řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání vydané dne 2.8.2010 Úřadem práce ve Vyškově zrušit.

Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci měla úspěch žalobkyně, proto má právo na náhradu nákladů řízení. Náhrada nákladů řízení u žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2000,-Kč, dále pak odměna za právní zastoupení za 3 úkony právní pomoci (příprava a převzetí věci, sepsání žaloby a účast u soudního jednání) dle § 9 odst. 4 písm. d), tj. 9.300,-Kč (za jeden úkon 3.100,-Kč) dále pak paušální náhrada hotových výdajů za 3 úkony a 300,-Kč, dle § 13 odst. 2 uvedené vyhlášky, tj. 900,-Kč, dále pak jízdné právního zástupce na trase Bučovice Brno a zpět za účelem jednání u krajského soudu dne 2.10.2013, celkem 536,-Kč a promeškaný čas 4 půlhodiny a 100,-Kč dle § 14 odst. 3 uvedené vyhlášky tj. 400,-Kč, celkem 13.136,-Kč. Tuto částku má povinnost žalovaný žalobkyni zaplatit.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. října 2013

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně